

»Včasih, ko nimaš s seboj vsega orodja, moraš znati improvizirati«

Kolesje komunalnih delavcev se nenehno vrti. To dobro ve naš tokratni sogovornik Vladimir Hriberšek iz Sektorja gospodarskih javnih služb kolektivne rabe (SGJSKR) v družbi Kostak, ki pravi, da dela pri njih nikoli ne zmanjka. Poleg rednih nalog, ki vključujejo vzdrževanje občinskih cest, je čedalje več izrednega dela, kamor sodi vse od odstranjanja polomljenega drevja do popravil podrtih prometnih znakov.

Vladimir Hriberšek

Ura je pol sedmih zjutraj. Zaposleni v Sektorju gospodarskih javnih služb kolektivne rabe v družbi Kostak na svoja vozila že nalagajo orodje, s katerimi se bodo kmalu odpravili vsak na svoje območje. »Običajno se zberemo pol ure pred sedmo, spijemo kavico in počakamo šefa Janka Gričarja, ki nam pove, kakšne naloge nas čakajo,« priporoča delovodja, skrbnik strojne mehanizacije, Vladimir Hriberšek. V ekipi jih je trinajst, od tega so delovodje trije. Delo skoraj izključno poteka na terenu. »Človek se na to navadi, za tako delo moraš biti tudi malo iznajdljiv. Včasih, ko nimaš s seboj vsega

orodja, moraš znati improvizirati, tako da nekako kar gre.«

»NEURJA ZAHTEVAJO TAKOJŠNJE UKREPANJE«

V tem obdobju imajo veliko dela s košnjico ob občinskih cestah, kjer pa strojna košnja ni izvedljiva, jo izvajajo ročno, predvsem okoli prometnih znakov in ograj. Za varnejši potek prometa čistijo jaške in odtoke ter varijo načete cestne rešetke. Ob rednih aktivnostih na področju vzdrževanja se pogosto pojavijo še izredne naloge, ki jih je treba odpraviti v čim krajšem možnem času, dodaja naš sogovornik. »Med drugim skrbimo za popravila cestne signalizacije, predvsem zaradi poškodb, ki nastanejo pri prometnih nesrečah. Ko nam sporočijo, da se je nekdo z avtom zaletel v prometni znak in ga pri tem podrli ali zvil, ga je treba nemudoma popraviti.« Tudi neurja zahtevajo takojšnje ukrepanje. »Letos je ogromno vetra in posledično podrtih dreves, ki jih moramo odstraniti. O tem nas obvestijo z Regijskega centra za obveščanje Brežice in v primeru, da se to zgodi med delovnikom, ko smo vsi v službi, odide na lokacijo tisti, ki je najbližje, ob popoldnevih in ponoči pa gre na teren dežurni sodelavec. Pri nas je vedno nekdo dežuren.«

Svoje delo rad opravlja, čeprav prizna, da ni vedno enostavno. »Včasih je luštno, včasih pa ne prav zelo. Zaradi vremenskih ali drugih razlogov je treba kakšno delo preložiti na ugodnejše obdobje. Poleti, ko je vroče, se asfalt segreje in zna biti neprijetno. Zato smo v preteklih mesecih z delom začeli že ob petih zjutraj, da bi se, kolikor je to le mogoče, izognili hudi vročini.«

Veliko dela je tudi v hladnejših mesecih leta, največ ga je seveda, ko zapade sneg. »Lanska zima je bila kar prizanesljiva, če jo primerjamo s preteklimi leti. Ni bilo veliko snega. Pri nas je problem v tem, ker je precej hribovitega terena, kjer se naredijo zameti in če nismo na teh lokacijah vsake štiri ure, je cesta zaprta.« Pozimi je zopet pogosto dežurno delo. »Dežurni sodelavec ponoči preverja, ali je cesta ledena in jo je treba posipavati. Preverja tudi, koliko je zapadlega snega, saj ga za pluzenje mora biti vsaj osem centimetrov.«

Vladimir je delo 'dežurnega' opravljal vse do letos, a mu ga zaradi skorajšnje upokojitve zdaj več ni treba: »Z zadnjim januarjem grem v pokoj. To zimo bom še tu, malo bom še pomagal, dežurstva pa bom vseeno prepuštil drugim.« Na tem delovnem mestu je sicer od leta 2008, zadnja štiri leta je zapo-

slen v družbi Kostak. »Naša ekipa se trudi, da določeno delo opravi čim bolj kakovostno in v čim krajšem času, da so ljudje zadovoljni,« pravi Vladimir Hriberšek, ki skozi ves pogovor izpostavlja pomen dobre uigranosti med sodelavci, ki jim je, verjamemo, dober zgled in mentor: »Sodelavci z mano delajo že toliko let, da nimam več koga kaj učiti. Fantje, s katerimi sem začel delati, z mojim delom nadaljujejo in so dobro vpeljeni. Res nimam skrbi, kako bo naprej.«

In glede na to, da ga čez dobre štiri mesece čaka nova življenjska vloga, nam je za konec izdal nekaj načrtov, ki jih ima ob upokojitvi: »Doma imam nekaj zemlje, tako da se bom malo ukvarjal s tem, malo pa bom užival na morju. Nekako bom že (smeh).« Srečno, Vladimir!